

"VI NIT BIELENCA"

HOMENATGE AL COMPOSITOR

ANDREU TORRENS

BÚGER

ILLA DE MALLORCA

1996

Allegretto 3.

Romança.

Piano

p.

di - mi - nuen - do.

rall.

sol en la ter - ra, i qu'en fas d'a quin - ta vi - da

f

La Fundació ACA / Area Creació Acústica i la Fundació Guillem Cifre de Colonya, vos convida el proper 31 d'agost a la "VI NIT BIELENCA" - HOMENATGE AL COMPOSITOR ANDREU TORRENS.

A les 20 hores trobada de tots els assistents a l'Ajuntament de Buger, a on serem rebuts pel Batle, l'Il.lm. Sr. D. Miquel Amengual. A continuació la "*Banda de Musica de Santa Maria del Camí*" dirigida pel Sr. D. Pere Mateu, ens oferirà un breu concert a la Plaça de Sant Pere.

Després ens dirigirem a la seu de l'ACA, on s'oferirà un concert amb obres del compositor Andreu Torrens.

Presidirà l'acte la Molt Hble. Sra. Maria Antonia Munar, presidenta del Consell Insular de Mallorca; també hi assistiran l'Il.lm. Sr. D. Miquel Amengual, batle de Buger, l'Hble. Sr. D. Damià Pons, conseller president de la Comissió de Cultura del Consell Insular de Mallorca, el Sr. Joan Serra, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Santa Maria del Camí, el Sr. D. Martí Torrandell, president de la Fundació Guillem Cifre de Colonya, el Sr. D. Joan Parets, del Centre de Recerca i Documentació Historico-Musical de Mallorca i el Sr. D. Antoni Caimari, president de la Fundació ACA.

Els assistents podran adquirir el quadern i el compact disc de la "VI NIT BIELENCA - Homenatge al compositor Andreu Torrens".

L'acte continuarà a la terrassa de Son Bielí on els assistents podran gaudir d'un bufet, acompanyat de l'esplendit entorn de la "NIT BIELENCA".

Tot esperant la vostra assistència a l'acte, rebeu una cordial salutació.

**PATRONAT FUNDACIÓ ACA
i FUNDACIÓ GUILLEM CIFRE DE COLONYA**

Les meves primeres paraules han de ser, per força, d'agraïment. Qualsevol poble digne reconeix la tasca dels seus creadors i en aquest reconeixement cada poble es retroba a sí mateix. La vila de Santa Maria del Camí té el privilegi d'haver, entre els seus fills il·lustres, al Mestre *Andreu Torrens*, i per això quan institucions, entitats i persones volen afegir-se al seu homenatge, els santamariers no podem sinó agrair aquest interès i sentir-nos també honorats.

La Fundació ACA, la Comissió de Cultura del Consell Insular de Mallorca i la Fundació Guillem Cifre de Colonya han fet possible, juntament amb el nostre Consistori, aquesta "NIT BIELENCA - Homenatge a *Andreu Torrens*" amb l'edició d'un quadern bibliogràfic i un compact disc dedicat al nostre admirat compositor. El Mestre *Torrens* s'ho mereix, i en tot cas la divulgació de la seva obra implica un important servei a la nostra cultura.

Els intèrprets també mereixen un comentari apart per l'interès que han demostrat en aquest projecte, en el qual han volgut participar per donar a conèixer aquesta valuosa aportació al patrimoni musical. No puc obviar tampoc l'especial satisfacció que em produeix el fet que gran part d'aquests intèrprets siguin santamariers o músics que desenvolupen part de la seva tasca a la nostra vila, i vull fer un esment especial als nins i nines del cor infantil de l'Escola Municipal de Música "Andreu Torrens" de Santa Maria del Camí, als qui voldríem inculcar l'amor per la música seguint l'exemple del Mestre.

Esper que aquest disc no sigui més que una primera empenta, i que en el futur l'obra de *Torrens* sigui present en moltes altres manifestacions musicals no només a Mallorca sinó a tot arreu. Es aquesta una tasca de futur que ens proposam.

Joan Serra Mercadal

Regidor Delegat de Cultura
de l'Ajuntament de Santa Maria del Camí

CONCERTS

PLAÇA DE SANT PERE DE BUGER

Breu concert a carrec de la “Banda de Musica de Santa Maria del Camí”.

Director: Pere Mateu.

SALA DEL PIANO - FUNDACIÓ ACA Son Bielí - Buger

Obres d'Andreu Torrens

“Hoja para un album”

“Gavota”

Maria Victòria Lassalle, piano.

“Mazurka, en Re menor”

“Sonatina”

Andreu Bennàssar, piano.

“Romansa” (de “La conversió de Ramon Llull”)

“Benhaja Mallorca”

Gabriel Aguilera, bariton.

Andreu Bennàssar, piano.

“Caragol treu banya”

“Lo soldat”

“A jugar”

Cor infantil de l'Escola Municipal de Musica “Andreu Torrens” de Santa Maria del Camí.

S'escoltarà també una selecció d'obres del compact disc

“VI NIT BIELENCA” Homenatge al compositor Andreu Torrens.

A LA BONA MEMÒRIA DEL MESTRE ANDREU TORRENS, EN EL
CENTENARI DE LA SEVA NAIXENÇA

Oh mestre de les pures armonies
que feres reverdir les melodies
d'Haydn i Mozart,
cantor de les més nobles remembrances,
la veu d'un vell passat ple d'enyorances
invoca ara el teu art.

Per millors hores sospirares;
sacerdot d'un nou culte, el pregonares
amb fervors de vident,
i les comparses anatematitzares
de la música estèril i les farses
d'un vell art decadent.

Tu el vi novell dins l'ordre antic fermentes,
la protesta dels joves representes
entre els vells corifeus;
inconmovible entre les turbes cegues,
el càntic de David, gosat, engegues
contra els nous filisteus.

El so de nostres dances se perdia
i tu de nou ajustes l'armonia
del seu melòdic joc;
morien nostres cants com vells captaires,
i tu ressuscitant els seus bells aires
encens de nou el foc...

I que el teu fossar s'umpli cada any de roses,
rossinyols hi refilin i aloses
per les cançons que ens has donat!
Que púdiques hi cantin les donzelles,
mel dins tes cendres bresquin les abelles,
i a la nit hi davallin les estrelles
a coronar-te d'immortalitat!

Guillem Colom

-Poema d'homenatge escrit per Guillem Colom, publicat als Quaderns Literaris "Ponent", amb motiu de la conferència pronunciada pel Dr. Miquel Dolç a Santa Maria del Camí, el 26 d'agost de l'any 1962-

Panorama musical de Mallorca en el segle XIX.

Tot observant les col·leccions de documents musicals que han servat alguns arxius illencas sorprèn, des d'una mirada comparativa, el volum i la quantitat de les partitures de creació local produïdes en el vuitcents que s'hi han guardat. Aquest fet és una clara evidència que en el passat segle a Mallorca s'hi va viure una intensa activitat musical on nombrosos músics-compositors varen desenvolupar una àmplia tasca creadora. Fet, emperò, que ens mostra un revers, una cara oculta que no convida precisament a un cofoisme autocomplaent, ja que revela una realitat crua: la cultura musical de la Mallorca romàntica és un terreny àmpliament oblidat, bàsicament desconegut, un espai temporal del que hem servat la memòria (millor desmemòria ?) d'uns pocs noms i la continuïtat en els repertoris concertístics d'uns pocs noms i la continuïtat en els repertoris concertístics d'unes mostres en la quantitat mínimes i escadusseres.

Si ens hi apropem des de l'estudi, la curiositat culta i l'observació desperta, l'anterior centúria ens revela que en l'art sonor fou una època no únicament activa sinó endemés rica i fèrtil, vitalment mòbil i on no hi faltà la passió fecunda generada des de les "querelles" estètiques i ideològiques. Veritablement el nostre romanticisme no fou una bassa d'oli ni tampoc un món culturalment aïllat respecte a les correnties de l'Europa coetània. Sí que fou, emperò, una cultura embadalida, fascinada i seduïda per l'òpera italiana anterior a Verdi. De fet, la música mallorquina del vuitcents va desenvolupar-se dins uns àmbits estètics que, des d'una perspectiva cronològica, no sempre es despleguen en una seqüència seguida sinó que més aviat es trepitgen: tradició tardoclàssica (models: Haydn, Mozart, Baguer, etc.); Rossinisme i belcantisme; influència del pianisme francès (Liszt, Chopin); germanisme i "nacionalisme" pedrellià; i l'exotisme i pintoresquisme que sovint beu en les fonts del casticisme "alhambrista" que en els anys del canvi del segle eclosionarà amb la brillantor dels Albèniz, Granados i Morera.

Tal com dèiem més amunt, l'estètica italianista del belcanto fou la que més va impregnar el gust del públic i dels músics mallorquins del segle anterior, per això l'arribada de certs aires i idees estètiques d'origen centreeuropeu via Pedrell i Noguera esdevingueren unes provocadores novetats que trasbalsaren i varen desconnectar als fins aleshores tranquils hàbits de l'afició musical. "He gustado incluso la obra de esos músicos cuyos nombres ásperos y duros leo en los programas del Orfeo: Mendelssohn, Grieg, Franck... antípodas, bien lo veo, de mis dulces amigos Bellini, Rossini y Donizetti de los que puede desprenderse del todo mi viejo corazón... indudablemente tiene razón ese joven revolucionario Antonio Noguera tan combatido en salones y sacristías... me siento extranjera en esta nueva Patria musical que no es la mía. ¿Será la de mis hijos o de mis nietos?". Aquests fragments d'un diari personal anònim escrits

en el 21 de maig del 1899 són més enllà d'unes reflexions sobre un concert que l'Orfeo Català va fer a Palma, el testimoni de l'estat de desconcert que vivien músics i aficionats a les arts sonores en la fi del segle.

L'evolució de la música culta mallorquina en el segle XIX i la des seus marcs estètics està, com és lògic, íntimament vinculada als diversos blocs generacionals que conformaren el conjunt dels compositors illencs. Bàsicament podem delimitarla en quatre generacions: la primera, la que va fer de pont entre dos segles i que va transmetre el "classicisme" com a tradició (J. Florit 17...-1819 i J.B. Aulí 1796-1869); una segona generació, que va ser la responsable de la rendició incondicional de Mallorca al rossinisme i al belcanto, on hi destaquen singularment les figures de V. Cuyàs (1814- 1839) i P. Tintorer (1814-1891) -personatges rellevants en el mar hispànic però que aviat estigueren desvinculats de les terres balears- juntament amb els noms de Joaquim Sancho (1798-1886) i F. Frontera (1807-1891) - ambdós deixebles d'en Florit- i Miquel Tortell (1802-1868), qui amb el seu magisteri va esdevenir el fonament generalògic de les generacions posteriors; i la tercera generació, on la major part dels seus noms més il.lustres-a excepció de M. Marquès (1843-1918)- van formar-se al redós del mestratge de Tortell (amb més o manco intensitat foren deixebles seus N. Bonnín 1879-1928, J. Cañellas 1845-1922, J. I. Capó ?-1894, M. Cardell 1855-1946, G. Massot 1842-1900, J. Mulet 1828-1897, B. Torres 1840-1908 i Andreu Torrens 1845-1927) és on trobem les primeres llavors del canvi i confrontació estètica que caracteritzaran les darreries del segle, fet que es va polaritzar a l'entorn dels compositors que agafaren el relleu didàctic-musical del mestre Tortell, és a dir, Guillem Massot, com a transmissor d'una certa obertura, i Bartomeu Torres, com a reducte del més pregon tradicionalisme; la quarta generació és "filla" dels dos darrers grans músics esmentats (foren deixebles d'en G. Massot en J. Albertí 1850-1916, M. Capllonch 1861-1935, J. Balaguer 1869-1951, G. Miralles 1855-1940, N. Bonnín 1879-1928, A. Noguera 1858-1904 -protagonista cimer de les bregues entre renovadors i conservadors- i B. salas 1874-1932; amb el mestre B. Torres, hi varen estudiar en B. Salas també, R. Cortés 1875-1949, A. Gelabert 1873-1939, M. Binimelis ?-1925, B. Simó 1869-? i A. Torrandell 1881-1963) i és la que va viure més descarnadament el conflicte estètic i les contradiccions del Modernisme local.

Andreu Torrens: el músic.

Torrens va néixer a la vila de Santa Maria del Camí el 23 d'agost de 1845. Encara infant va traslladar-se a Ciutat per viure a la casa del seu conco prevere i així començar els estudis eclesiàstics, estudis que va continuar fins a rebre les ordes menors. Segurament fou a Palma on es desvetllà la seva vital afició per la música, demostrant molt aviat un gran talent. Aquelles condicions i qualitats prest van ser guiades pel mestratge del aleshores famós Miquel Tortell, compositor que l'instruí en la interpolació teclística (orgue i piano) i en els fonaments tècnics de la composició. La ràpida assi-

milació dels coneixements musicals per l'infant Andreu Torrens el va convertir en un músic clarament precoç. Així, als 10 anys ja exercia les seves qualitats de compositor i als 14 fou nomenat organista a la parròquia de Sant Nicolau, càrrec que va exercir continuadament durant sis anys. La prodigiosa precocitat de Torrens no és, emperò, un fet isolat a la Mallorca del segle passat. El seu cas és paral·lel al del seu mestre Tortell, que ja als 9 anys va assumir les tasques d'organista als Mínims de Santa Margalida i a partir dels 10 en els Mínims de Muro (semblantment Miquel Cardell als 7 anys s'estrenà d'organista de Sta. Maria la Major d'Inca als 11 anys, en Bartomeu Vich als 14 va assumir el mestratge de la música a Lluc).

Una de les qualitats musicals que més admirava Miquel Tortell del seu deixeble era la gran i innata capacitat d'improvitzador que tenia Torrens. Admiració d'un especial valor venint d'un músic famós per exhibir aital capacitat d'una manera tan magistral que fascinava als oients.

Recent complerts els 20 anys i en una data situada entre el 1865 i el 1868, A. Torrens va guanyar les oposicions per a la plaça d'organista de la Seu. Aquest fet que hauria d'haver estat un important triomf en la seva carrera va esdevenir, en canvi, un important desengany. De fet, el càrrec no li fou concedit per "fosques" raons (corporativisme clerical?, qüestions de favoritisme?). Aquella vivència d'injustícia va ser segurament el fet que motivà un gir, tot un tomb en la seva història personal. Des d'aquell moment va inclinar els seus esforços i energies envers el piano desplaçant així l'orgue del centre de les seves activitats -uns anys després va refusar una oferta d'aquella mateixa plaça, oferiment fet amb seguretat des de la voluntat de recompondre una injustícia-. Molt aviat el mestre Torrens va convertir-se en el professor i pianista de moda. Amb aquest instrument va exercir d'acompanyant de molts cantants. A tall d'exemple podem citar que en el 1871 Torrens fou el pianista que va acompanyar al baix Uetam (cantant que posteriorment aconseguiria un lloc cimer en la fama) en el seu primer concert realitzat al Teatre Principal de Palma.

Andreu Torrens: el compositor i la seva obra.

Després de les primeres experiències en el món de la composició, començades, com diem més amunt, a partir dels 10 anys, Torrens va accedir a la creació seriosa i realitzada amb rigor i ofici de la mà del seu mestre. Miquel Tortell en aquells anys no fou només un guia, un instructor, sinó que també va convertir-se en una figura estimulante que el va ajudar i sobretot, impulsar. Així en el 1857, és a dir, quan Torrens just havia complert els 12 anys, Tortell va encarregar al seu alumne una "psalmòdia" per a les monges de Sta. Magdalena, comanda que esdevingué el punt d'arrancada d'un llarg i fèrtil camí creatiu per al compositor de Santa Maria. Trajectòria que Torrens sempre va desenvolupar en terres mallorquines tot refusant ofertes realment temptadores -a tall d'exemple la que li va fer en M. Marqués, autor que va proposar-li de marxar a Madrid

i col.laborar amb ell i el mestre Chapí en la composició de sarsueles-.

La producció d'Andreu Torrens va ser clarament prolífica però malauradament resta en bona part desconeguda. De fet, està per fer el catàleg complet de la seva obra, tasca que caldria realitzar amb urgència si no volem ser testimonis d'una dispersió i d'unes pèrdues irreparables.

Torrens conreà un ampli ventall de formules compositives:

- a) *música religiosa per a cor amb o sense acompanyament*
- b) *música religiosa per a veu(s) i acompanyament instrumental*
- c) *goigs*
- d) *música religiosa instrumental, per a orgue i/o harmònim*
- e) *lieder i cançó per a veu(s) i piano*
- f) *teatre líric, sarsueles i operetes*
- g) *cançó tradicional, arranjaments i harmonitzacions*
- h) *cançons per a infants*
- i) *oratori per a veu, cor i orquestra*
- j) *música pianística*
- k) *música per a piano a quatre mans*

Alguns exemples de música vocal acompanyada.

Amb la finalitat d'aproximar-nos més al món creatiu de Torrens volem ressenyar tres obres vocals que al nostre judici presenten uns trets i valors característics de la personalitat creativa del compositor. El primer cas és una mostra de cançó que podem incloure dins el marc de la música religiosa per a veus i acompanyament. Ens referim al "Cantich de la Coronació de la Mare de Deu de Lluch" per a cor o poble a una veu i en la secció central de la peça per a "tiples solas" a una veu també i tot amb un acompanyament obligat de piano. Tant la lletra, que és d'en Josep M. Quadrado, com la música són el fruit d'una col.laboració artística destinada a les celebracions marianes de Lluc de l'agost del 1.884. En el "Cantich" la melodia vocal presenta generalitzadament un procés intervàlic senzill -pensat i apropiat per el cant col.lectiu del poble- desgranat des d'un cert aire triomfalista de regust operístic. La part instrumental acompanyant és clarament pianística en tots els conceptes (dinàmics, cinètics, de densitat, de ressonància, etc.) i desglosa durant tot el discurs musical unes seqüències acòrdiques ascendents o descendents, configurant un coixí harmònic on els canvis de posició dels acords realcen l'aire d'exaltació triomfal alhora que marquen amb precisió l'accentuació mètrica i aporten fluïdesa a la peça. L'harmonia és senzilla i elemental i està desplegada sempre amb finesa. Tot i la seva simplicitat l'autor aconsegueix una atmosfè-

ra on les sorpreses (cromatismes, falses modulacions, funcions secundàries i semitonies direccionals) configuren un perfil plenament romàntic.

El segon exemple és una composició de caire absolutament profà. Aquesta és una peça liderística per a veu sense concretar -creiem que per a mezzo-soprà- i piano. Es titula "Marina. Serenata" i està construïda sobre un text de Mateu Obrador. "Marina" ens ha arribat publicada, pero enlloc hi consta el mon de l'editorial ni el lloc de l'edició, ni tampoc cap data. Creiem que l'estampació pot datar-se en els anys del canvi de segle. La serenata "Marina" està estructurada formalment en tres seccions (A-B-A) precedides per una frase pianística i acabada per quatre compasos de caire codal també a càrrec de la part instrumental. La melodia que canta la veu presenta un caire reiteratiu on s'hi alternen unes propostes formades per encadenaments ondulats o lineals i una intervàlica sempre desplegada per grau conjunt. Les propostes són seguides per unes contestes melòdiques on els bots disjunts configuren una línia fortament angulosa. L'aire estilístic de la veu mostra una faisó allunyada de les exhibicions vocals i de tota casta de virtuosisme. Podem dir que més aviat tot s'acosta a una senzillesa ingènua. L'observació de l'acompanyament pianístic ens revela una mà creadora molt més sofisticada del que la melodia vocal pot donar enganyosament a entendre. Així la part instrumental traspua un perfil harmònic també caracteritzat per la senzillesa emperò organitzat amb una destresa refinada que l'acosta a una finor italianitzant alhora que l'allunya d'una certa carrincloneria.

Una de les obres més ponderades pels biògrafs del mestre Andreu Torrens és l'"oratori" titulat "La conversió de Ramón Llull per veu de Baix o Barítono". Endemés de la veu la composició inclou unes parts per a cor i orquestra. Lamentablement només ens n'ha arribat una versió on l'orquestra ha estat reduïda a acompanyament pianístic. Aquesta composició, amb un text escrit també per en Mateu Obrador, va ser bastida per a participar en un certamen musical convocat a Ciutat en el 1883 per a celebrar unes fires i festes. L'oratori fou estrenat al Teatre Principal amb el baix Joan Ordines com a protagonista. L'estrena va ser un gran èxit coronat ademés pel primer premi del concurs, guardó que fou otorgat per la infanta Isabel, princesa d'Asturies. L'oratori dedicat a Ramon Llull consta de quatre números organitzats i ordenats així:

n.º 1 - "*Introducció*" a la manera d'un preludi o bé obertura. És una part totalment instrumental.

n.º 2 - "*Recitat, Escena y Cor*". tal com assenyala el rètol encapçalador, aquesta secció està configurada per tres partss diferenciades però contínues, sense interrupció. El recitatiu està presidit pel discurs nu de la veu solista amb un acompanyament instrumental "secco" als inicis i més operístic i orquestral a mesura que avança. Li segueix una espècie d'ària contrastant pel tempo, la varietat rítmica, i també en el caràcter. La tercera part està constituïda per un diàleg antifonal entre un cor a quatre veus iguals (Ten.1-Ten.2-Bar.-B) on a voltes canten els tenors a l'uníson, i la veu concertant del

solista.

n.º 3 - "*Romansa*". Part de lluïment del solista configurada sobre un disseny discursiu i formal força variable. De primer, la veu protagonista desgrana un petit recitatiu després d'una breu introducció orquestral. Segueix des d'aquí la romança pròpiament dita, on la veu sura sobre un coixí acompanyant orquestral caracteritzat per uns pocs i reiterats dissenys rítmics -tot plegat te un aire clarament italianitzant-. Després d'un breu bocí més intimista i estàtic, i amb posteritat a uns pocs compasos de cloenda de la veu, l'orquestra tanca el número amb una petita secció post-cadencial on s'hi alternen acords amb efectes retòrics de repics de campanes.

n.º 4 - "*Salmodia y final*". Secció conclusiva organitzada formalment per una àmplia alternança d'onze curts fragments musicalment diferenciats: Cant amb salmòdia llatina harmonitzada a quatre veus i realitzada per un cor interior acompanyat d'orgue i també un flash orquestral central de fort contrast; Solo vocal de línia temàtica un xic marcial sobre coixí trèmul d'una orquestra que a voltes presenta incisos rítmics i dinàmics contundents; Cor, orgue i orquestra, similar al primer fragment; solo i orquestra, semblant al segon bocí -aquí l'acompanyament instrumental mostra un perfil rítmic ostinat de caràcter operísticament ariós; cor, orgue i orquestra, quasi idèntic als fragments primer i tercer; solo i orquestra; secció exclusivament orquestral caracteritzada per unes dinàmiques "in crescendo" i direccionals, i un aire tensional d'agitació aconseguit mitjançant àgils escales ascendents i trèmols ostinats en el registre greu; cor, solista i orquestra amb sobreposició textual entre Ramon i el cor, l'acompanyament instrumental és de rítmica ostinada i cal assenyalar una nota de peu de pàgina de l'autor que diu "si el coro está en el escenario (como yo deseo) se cantará como está en la partitura de Orquesta -ésto es, unísono-. Si es interior (como dice el libreto) será como está en esta partitura" (és a dir la que presenta l'acompanyament en reducció de piano); cor i orgue, semblantment als primer i tercer fragments; cloenda exclusivament orquestral.

Tot i que el perfil general d'aquest oratori és clarament operístic i italianitzant, les parts del solista no cauen en cap moment en l'exhibicionisme virtuosístic del belcantisme. Arreu hi sura, tot i l'estil, un aire de contenció. Tot i que només ens n'ha arribat una versió on l'orquestra ha estat reduïda a piano, podem intuir una instrumentació no massa plena de caràcter clàssic. És interessant des del punt de vista orquestral les cites a dos instruments de percussió, ens referim a la campana -emprada com a element retòric- i al(s) timbal(s) que potencia la brillantor conclusiva. També resulta interessant l'efecte dinàmic-espai del cor interior.

La producció pianística.

Dins el corpus creatiu del compositor Torrens hi destaca especialment pel seu

volum i representavitat la col·lecció d'obres per a piano. Un bon grapat d'aquestes composicions ens ha arribat gràcies a les diverses edicions de les partitures. Seguidament desgranarem doncs un principi de catàleg de les peces publicades amb un breu comentari descriptiu i analític:

1 - “*Sonatina para piano*”, dedicada a la “señorita D. Aurelia Waring”. La partitura fou editada segons les dades impreses per Francisco Manasero del carrer Jovellanos de Palma, segurament amb la col·laboració del magatzem de música d'en Bartomeu Perelló. No consta enlloc l'any de l'edició però pel disseny gràfic de la portada i la tipologia emprada en les notacions musicals podem situar-la a l'entorn de la dècada dels vuitantes.

La Sonatina és una composició breu estructurada en dues parts diferenciades però sense interrupció entre elles. La Primera és un Allegro moderato que mostra una faïço formal de sonata clàssica si be amb certes anormalies -com ara la substitució del tema B en la reexposició per un C en Do menor-. La segona secció, que està encapçalada per la indicació d'Allegretto, és un rondó poc desenvolupat que també presenta certes particularitats. Aquí hi podem observar un llarg element episòdic després de la segona estrofa, lloc on apareixen combinades diverses variants cel·lulars procedents del fragment codal de la primera part i del motiu temàtic de la tornada, variants que desemboquen a una reduïda aparició del tema A de Allegro. Tota la Sonatina està hàbilment elaborada amb un clar i generalitzar estil clàssic, sense incongruències, propi de les acaballes del segle XVIII. Realment no hi falta cap dels trets que podríem trobar a una sonata de Haydn, de Mozart i fins i tot Beethoven (Al·lusions motíviques en el Rondó).

2 - “*Bailables para piano*”. Àlbum de petites peces de dansa editat a Madrid a les darreries del segle passat (l'edició tampoc indica cap data) per “Romero y Marzo Editores”. La col·lecció dels “Bailables” consta de cinc petites composicions apropiades tant per la fruïció casolana com per a recitals i també ballades de saló:

2 - 1 “*Vals*” dedicat a “Pedro Roten y Gual”. Formalmet està estructurat com AAA'A'A-BB-A'A'. La línia temàtica té un cert regust tradicional, aire popular reforçat per la solució simplista de l'acompanyament.

2 - 2 “*Mazurka*” dedicada a Margarita Fortuny. La forma segueix exactament el mateix patró que l'anterior vals descrit. Fins i tot la fórmula rítmica-acòrdica acompanyant presenta una semblança que ratlla la identitat. És en la línia temàtica on hi trobem un discurs propi de Mazurka amb un perfil melòdic sinuosament elegant.

2 - 3 *"Polka"* dedicada a Joaquín Gual de Torrella. Característica polka de ball desgranada amb un perfil formal de ABA'CA.

2 - 4 *"Schotisch"* dedicat a "M^a de los Dolores Morell y Bellet". Petita peça de melodia fresca, lleugera i sinuosa sobre un fons acòrdic acompanyant. La cadena formal està bastida en AABBACC. L'aire és el propi dels models internacionals, especialment parisins d'aïtal dansa en el segon terç del segle.

2 - 5 *"Danza"* amb una dedicatòria dirigida a Juana de Zayas. Les característiques rítmiques d'aquesta breu peça ens revelen un perfil caribeny i identificable com una havanera. L'estructura formal està bastida en dues seccions seguides, però amb un caràcter clarament diferenciat.

Les cinc danses o "Bailables para piano", tot i el seu regust de saló, estan bastides amb una exquisita frescor i gràcia que manifesten des d'una constant senzillesa una pulcra elaboració i un refinament que no desmereix gens si el comparen a les produccions de ball de Offenbach, Schrammel, els Strauss, etc...

3 - *"Hoja para un album"* i *"Gavota"* són dues peces incloses en una col·lecció titulada "Album Musical de Compositores Mallorquines" i que també presenta obres de B. Torres, A. Noguera, M. Tortell, M. Marqués, M. Sabater, Rosa Mestre, P. Montaner, J. Cañellas, M. Binimelis i V. Llorens. Aquest "Album" fou editat per la casa Zozaya de Madrid amb el patrocini del polític mallorquí Antoni Maura. L'edició no presenta cap data, però podem situar-la amb seguretat entre el 1892 i el 1894, anys en què Maura exercí el càrrec de Ministre d'Ultramar.

"Hoja para un Album" és, segons assenyala el subtítol de "Tiempo de Mazurka", una dansa. Tot i la seva brevetat, es revela com una petita obra mestra. Formalment està constituïda per ABACA'(codal) amb un discurs temàtic propi de les mazurkes, però amb una elaborada realització pianística d'innegables reflexes chopinians que l'allunya d'una funció de ball i sí en canvi la situa de ple dins un marc clarament concertístic.

La *"Gavota"* té unes dimensions relativament extenses. Aquesta composició està bastida sobre el següent perfil formal de triple secció: AABBCD-AABBCD-A'B' coda. A l'igual que la "Hoja de Album" la Gavota va ser escrita amb una intencionalitat funcional concertística i sota un concepte pianístic gens exempt de dificultats. El caràcter estilístic és molt diferent al de la peça germana. Així, en aquest cas, la composició ens mostra uns trets més durs i carcaitzants -especialment en el motiu temàtic A- bastits sobre micro-cèl·lules rítmiques on la reiteració configura el discurs.

4 - *"Mallorca. Festa de Poble"* composició pianística que Torrens va dedicar "a la Colonia Mallorquina de Buenos Aires". L'edició de la partitura presenta una bella portada a tres tintes i altra volta no mostra cap indicació sobre l'any d'impressió i sobre l'autoria editorial. Probablement fou estampada a Mallorca a l'entorn de 1910 -pensem en la portada que presenta un disseny gràfic propi del modernisme tardà i en la data de 1905 en que fou creat "El Centro Balear" de Buenos Aires-.

"Mallorca. Festa de Poble" és una composició atípica dins el corpus conegut del nostre autor. Aquí ens trobem amb un projecte formal que ens immergeix dins una concepció compositiva programàtica. Formalment la peça està bastida mitjançant un encadenament d'aconteixements musicals d'intencionalitat descriptiva tot configurant una seqüència temporal que quasi podem adjectivar de cinematogràfica. Seguint les indicacions del propi compositor, la seqüència descriptiva és la següent:

a) *"Cant dels aucells"* (registre agut del teclat).

b) *"El toc d'Ave Maria"*, orgue i campana.

c) *"Cant dels aucells"*.

d) *"Preludi"*, xeremiers.

d') *Allegretto*, (xeremiers) i tamborino.

e) *"Cant dels aucells"*.

f) *"Orgue"*.

g) *"Les Campanes repicant"*.

h) *"Les Campanes ventant"*.

i) *"Orgue i campanes"*, *"Sanctus"*.

j) *"El ball. Aire de Fandango"*.

k) *"Orgue i campanes"*, *"Angelus"*.

l) *"Bolero"*.

ll) (Coda).

Les evidents intencions descriptives no cauen gràcies a l'hàbil i correcta elaboració i bon ofici, en un producte que fàcilment podia limitar els terrenys de la carrinçoneria i del kitsch. Cal destacar l'aire documental de la peça des del punt de mira interessat per les músiques tradicionals, ens referim és clar als repics variats de campanes (tocs tradicionals de Santa Maria ?) i les tres tonades populars.

5 - Poc després de la mort del mestre Torrens en el 1927, va ser publicada a manera d'homenatge un recull de deu peces breus sota el títol genèric de *"Piezas para piano"*. La col·lecció impresa no presenta cap indicació de quina és la casa edi-

tora, ni tampoc cap data. Aquest aplec recull les següents composicions:

5 - 1 *"Capricho"*. Petita peça de temàtica senzilla, desenvolupada mitjançant la repetició d'unes poques cèl·lules rítmiques.

5 - 2 *"Mazurka"*. Graciosa composició a l'estil de les peces aplegades en la col·lecció de "Bailables para piano" ja descrita. Tot i la seva simplicitat hi sura arreu un aire de clara inspiració chopiniana.

5 - 3 *"Bagatela"*. Encara que el tema inicial mostra uns trets que ens estimulen el record memorístic envers múltiples direccions, el desenvolupament discursiu, realitzat amb gràcia i habilitat, aporta a la petita peça de saló un perfil evidentment artístic.

5 - 4 *"La nit de Nadal. Petit poema"*. Miniatura musical, potser pensada amb una finalitat didàctica i, evidentment, per a un ús infantil. Està feta amb un clar caràcter programàtic i construïda amb tres seccions individualitzades:

a) Andante *"Significa l'escala del Cel pujant i baixant els Angelets"*.

b) Alegret. *"Música pastoril"*.

c) Andantino. *"Cant de'ls Angels"*.

L'estil constructiu sorpren per la seva radical i alhora senzilla i despullament.

5 - 5 *"Scherzetto"*. Petit scherzo ternari de discurs fluid i que desprèn per tots costats una flairada de referències chopinianes. És una peça d'un notable nivell artístic, semblant a les obres contingudes a l'"Album Musical".

5 - 6 *"Berceuse"*. Brevíssima composició també construïda sota un concepte formal lleugerament ternari. L'estètica que es desprèn del discurs harmònic -amb les sobreposicions acòrdiques, els acords alterats, les ambivalències tonals, etc.- ens situa en un ambient de ressonàncies hispàniques proper al modernisme de Granados.

5 - 7 *"Serenata-Scherzo"*. Peça breu plena de subtils hamòniques i tonals, molt pròxima al pensament estètic de l'esmentada "Berceuse".

5 - 8 *"!España mia!"*. Petita obra d'aires "castissos" espanyols-andalusos, més propera als tractaments folklòrics dels modernistes Albeniz i Granados que dels "alhambristes" de saló.

5 - 9 *"Preludio"*. Composició de temps ràpid bastida de principi a fi sota un mateix esquema -un acord per compàs, arpegiat en forma ascendent-. D'alguna manera és una fórmula que imita a certs preludis anteriors, tant del segle XVIII (Bach, Couperin) com del XIX (Schumann). L'encadenament de les harmonies és clarament romàntic i s'aproxima força als conceptes constructius centre-europeus del darrer terç del segle passat.

5 - 10 *"Fuguetta"*. És probable que aquesta composició formés una unitat amb el preludi que acabem de citar. El seu treball contrapuntístic està lluny, emperò, d'esdevenir un discurs clarament fugat. Realment, està molt més aprop d'una invenció que d'una fuga. L'emmiration amb l'estil bachià és evident.

Cloenda.

A tall de conclusió volem remarcar les següents idees:

- 1 - Torrens pertany a la tercera generació de compositors mallorquins del segle XIX. És la generació que bàsicament neix del mestratge de Miquel Tortell.
- 2 - La producció compositiva de Torrens és àmplia i encarna dins la seva evolució a les diverses tendències estilístiques del romanticisme mallorquí: classicisme residual, fruit dels inicis de la seva formació; influència italianitzant pròpia de l'òpera pre-verdiana i del belcantisme; impregnació del gust fresc i àgil de la música de saló; obertura als aires "nacionalistes" propis del modernisme i del transit entre els dos segles.
- 3 - Les maneres de comprendre d'Andreu Torrens estan sempre marcades per una essencial simplicitat, senzillesa que neix d'un ofici hàbil.
- 4 - Torrens és un compositor que pertany al moviment cultural i cívic de la Renaixença. Ens ho fa pensar la col.laboració amb literats que, d'alguna manera, hi estaren vinculats i, també l'extensió, naturalitat i la promtitud crolològica amb què va utilitzar textos en lletra catalana.
- 5 - Més enllà de les seves creacions Torrens va expressar el seu ideari estètic amb l'admiració manifestada envers figures musicals com Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Rossini i César Franc. També en la defensa i zel que va demostrar per la puresa litúrgica en la música religiosa tot vindicant el cant pla i l'antiga polifonia clàssica -postures per cert ben properes a les del combatiu A. Noguera-. I especialment amb aquests mots seus: "les condicions imprescindibles per a tota obra musical són bellesa i interès".

Xavier Carbonell
Compositor

CATÀLEG D'OBRES

OBRES PER ORQUESTRA VEU I ACOMPANYAMENT INSTRUMENTAL

LA CONVERSIÓ DE RAMON LLULL
(1883) amb lletra de Mateu Obrador
Bennàsser. Fou cantada 22.4.1949.

PADRE NUESTRO
per a 3 v. i orquestra. (editada)

OSADIA
(divertimento) per a banda o orquestra.

POLÍTICOS EN AGRAZ
(1893) Opereta amb lletra de Ricard Salva.

LA VERBENA DE LA SAN JUAN
(1893-1895) Sarsuela amb lletra de R. Salva.

MALLORCA FESTA DE POBLE.
Dedicada a la Colonia Mallorquina de
Buenos Aires

PER A BANDA

ORTEGA (pasdoble)
(1896), dedicat al general Ricardo Ortega.

WEYLER (pasdoble)
dedicat al capità general Weyler.

**PARTILTURA SENSE TÍTOL I AMB
ANOTACIONS DE "INTRODUCCIÓN"
I "PASODOBLE".**

Se trata d'un Himne a la Mare de Déu de
Monti-sion de Porreres per a cor a duo i
acompanyament de banda, compost amb oca-
sió de la inauguració de les obres de restaura-
ció del Santuari, dia 11 de setembre de 1892.

PER A PIANO

PIEZAS PARA PIANO 1845-1927:
(editades a Barcelona 1929)

- I Capricho
- II Mazurka
- III Bagatela
- IV La nit de Nadal-Petit poema:
 - 1-Significa l'escala del Cel
pujant i baixant els
Angelets
 - 2-Música pastoril
 - 3-Cant de'ls Angels

V Scherzetto

VI Berceuse

VII Serenata-Scherzo

VIII !España mía!

IX Preludio

X Fughetta (Recopilació feta per
Mn. Joan Mª Thomàs Sabater).

TANDA DE VALSES.
(editat)

**TANDA DE VALSES EN SOL PARA
PIANO**
(editat)

BAILABLES
(editat a Madrid)

BERCEUSE
(1925) dedicat al director de la Musique
Royale des Gardes de Ronxelles.

ANDANTE
(1878)

POLCA DE SALÓN
(editat)

FANDANGO SANTAMARIER
(gener 1927)

GAVOTA

“SCHERZO”

SCHERTINO

(1894)

SONATINA

(editat i dedicat a la Senyoreta Aurelia Waring)

CANTABIL

(1925) Dedicat a Mn Joan Mª Thomàs Sabater.

CATALINA

(1881)

DANZA INFERNAL

dedicada a Tasso Gannopoulo.

TRISTOR

(editat)

ERNST.INTER. DEL VALS

(editat a Barcelona)

TRISTA

(editat)

TIEMPO DE GAVOTA

(1917)

HOJA PARA UN ÀLBUM.GAVOTA.

In Album Musical de Compositores Mallorquines / Madrid: Zozaya Editor.

SONATINA.

(editat a Madrid)

UN SUEÑO (ROMANZA SIN PALABRAS)

(editat)

ROMANZA PARA VIOLÍN Y PIANO,
dedicada a Fray Eustaquio de Uriarte (1904)

PER A ORGUE

ADAGI

(1923) dedicat a Mn. Joan Mª Thomàs Sabater.

A MOSSÈN J.M. THOMAS

(1925)

FUGA

OFERTORI

amb indicació de la registració.

OFERTORI

(1923) dedicat a Mn. Joan Maria Thomàs Sabater.

OFERTORI-PASTORELA

dedicat al notable organista B. Salas Prevera.
(1923)

VEU I ORGUE

MISSA (1889)

MISA A TRES VOCES

AVEMARIA PER A QUATRE VEUS.

BONE PASTOR PER A DUES VEUS

REGINA ANGELORUM. SALVE

SALVE REGINA

SALVE PER A DUES VEUS

SALVE REGINA PER A QUATRE VEUS

dedicada al Bisbe Campins

STABAT MATER PER A TRES VEUS

A SANTA MARIA DEL CAMÍ

amb lletra de Mn. Llorenç Riber.

DE MÍSTICAS FLORES

(1887) Editat a Palma i dedicat al compositor Bartomeu Torres.

PADRE NUESTRO PER A DUES VEUS (1923).

PADRE NUESTRO PER A TRES VEUS
(Editat a Palma i dedicat a Mn. Nicolau Bonnín).

CÀNTIC A L'ASUNCIÓ DE LA VERGE

CÁNTICO Á LA VIRGEN. VENIMOS A MARÍA

CORO A LA VIRGEN DE LA SALUD
per a tres veus.

**NOVENA A NUESTRA SEÑORA DE
LA SALUD**
per a tres veus.

CORO Á LA VIRGEN: DE MÍSTICAS FLORES

**HIMNO Á LA VIRGEN AL PIÉ DEL
TRONO**
per a quatre veus.

**GOIGS AL SANT CRIST DEL
CONVENT DE SÓLLER**
amb lletra de Maria Mayol.

**GOIGS Á LA MARE DE DÉU DEL PUIG
DE MONTISIÓN QUE SE VENERA EN
PORRERAS**
Amb lletra de Mn. Miquel Costa i Llobera .

**VENID Y VAMOS TODOS CON FLO-
RES A PORFÍA.**

**CORO A LA VIRGEN DE LA SALUD
PER A TRES VEUS**

INFLAMA
per a quatre veus.

LLETANIA
per a dues veus.

SALMODIA
per a les Monges de Santa Magdalena de
Palma per encarrec del seu mestre Mn.
Miquel Tortell Simó.

PARA ANTES DE COMULGAR. CANTO POPULAR

**CANTICH EN LA CORONACIÓ DE LA
MARE DE DÉU DE LLUCH**
(1884) amb lletra de Josep Maria Quadrado.

CANTATA A CHOPIN
(1855) per a quatre veus.

HIMNE A CHOPIN
(1911) amb lletra de Benet Pons i Fabregues.

TANTUM ERGO PER A TRES VEUS

PADRE NUESTRO PER A TRES VEUS
amb acompanyament de Piano forte.

VEU I PIANO

BENHAJA MALLORCA
(1887) editat amb lletra de Mn. Mateu
Obrador.

A JUGAR PER A DUES VEUS

LO SOLDAT
amb lletra de Mn. Mateu Obrador.

CARAGOL TREU BANYA

CANÇÓ DE TREBALL
amb lletra de Mn. Mateu Obrador.

CANÇÓ D'AUSÈNCIA
amb lletra de Mn. Mateu Obrador.

MARINA. BARCAROLA
amb lletra de Mn. Mateu Obrador.

TOT PASSA I SE'N VA
amb lletra d'Emilia Sureda.

LA PORQUEROLA

CANÇONS PER A INFANTS

!NO! NON T'ENGANAVA.

Mallorca 1875.

VALS

dedicat a la famosa tiple Treves amb lletra de
Mn. Mateu Obrador.

ANDANTINO

per a piano i orgue dedicat a Mn. Joan M^a
Thomas.

DISCOGRAFIA

Joan Moll i Marqués
30CTS 303572(1)
Dur.: 2'55" SONATILLA
Radio Nacional de España-Radio Clásica

ESCOLA DE BALL DE BUNYOLA /
BALLADA
ONA-LP-3 PM-1138-1991 FANDANGO

UM / Unió Musics, Son Bielí-Buger - CD-25 - 1996

"VI NIT BIELENCA" - HOMENATGE AL COMPOSITOR ANDREU TORRENS

Hoja para un album - *Gavota* - *Mazurka*, en Re major - *Mazurka*, en Si menor - *Polca de salón* - *Vals* - *Sonatina*, en Do major - *Marina*, per a veu i piano - amb lletra de Mn. Mateu Obrador - *Benhaja Mallorca*, per a veu i piano - amb lletra de Mn. Mateu Obrador - *Romansa*, "nº 3 de La conversió de Ramón Llull" - amb lletra de Mn. Mateu Obrador - *Ofertori*, en Sol menor - *Caragol treu banya* - ¡A jugar! - *Lo soldat* - amb lletra de Mn. Mateu Obrador - *Canço d'ausència* - amb lletra de Mn. Mateu Obrador - *Fandango Santamarier* - Versió COANEGRA -

Mª Victoria Lassalle, piano - Andreu Bennàssar, piano - Gabriel Aguilera, bariton - Antoni Mulet, orgue - Cor infantil de l'Escola Municipal de Música "Andreu Torrens" - Solistes: Andreu Bennàssar i Miquel Josep Salom - Grup COANEGRA

BIBLIOGRAFIA

JOSEP CAPO JUAN
COSTA I LLOBERA I ANDREU
TORRENS in Vila de Sta. Maria del Camí.
Memòries literàries. (inèdit)

CM: JOAN PARETS SERRA
TORRENS BUSQUETS, ANDREU
in G.E.M. (en vies de publicació)

GUILLEM COLOM FERRA
EL MESTRE TORTEIL I ELS SEUS DEIXEBLES (FRAGMENT D'UNES MEMÒRIES)
in Algebelí 71(1968) 7 i 8.
in Coanegra 190 (1993) 28

MIQUEL DOLÇ I DOLÇ
EL MESTRE ANDREU TORRENS
Palma de Mallorca, 1963. Publicacions dels
Quaderns Literaris Ponent.

DOMENECH
MALLORCA Y SUS GENTES: ANDREU
TORRENS
in Baleares 19.10.1974.

JUAN FELIU
NOTICIAS HISTÓRICAS SOBRE EL
SANTUARIO DE MONTESIÓN DE
PORRERAS
Palma, 1894

RAFAEL FORTEZA I FORTEZA
FICHAS PARA UNA HISTORIA
MUSICAL MALLORQUINA CATÁLOGO
(inèdit)

GABRIEL JUAN SALOM
MÚSICA I TONADES SANTAMARIERES
Santa Maria del Camí, 1989. Col.lecció
Coanegra nº 5.

BERNARDO JULIÀ ROSSELLÓ
MAESTROS Y MÚSICOS DE LA
CATEDRAL DE MALLORCA
Tesis para el magisterio del canto gregoriano.

Roma, 1965. (inèdit)
LA CONVERSIÓ DE RAMON LLULL Y
EL MAESTRO TORRENS
in Programa de la Orquesta Sinfónica de
Mallorca
Palma 22.4.1949.

BIEL MASSOT MUNTANER I JOAN
PARETS SERRA

APROXIMACIÓ AL FET MUSICAL SAN-
TAMARIER

in Portula 28 (1984) s.p.

MATEU MORRO MARCÈ

GUIA BIBLIOGRÀFICA DE SANTA
MARIA DEL CAMÍ

Mallorca, 1983

MUERTO ILUSTRE. LA OBRA PÓSTU-
MA DEL MAESTRO TORRENS,
SCLERZETTA

in La Almudaina 31.12.1926

JOAN PARETS SERRA

UN FANDANGO SANTAMARIER

in Coenegra 92 (1992) 36

MÉS SOBRE ANDREU TORRENS I
BUSQUETS MÚSIC COMPOSITOR SAN-
TAMARIER

in Coanegra 109(1993) 28

NACIONALISME MUSICAL

in Estudis Baleàrics 9(1983) 119-122

JOAN PARETS SERRA I JAUME ROVI-
RA RAMIS

DICCIONARIO BIOGRÁFICO DE
MÚSICOS MALLORQUINES ANTERIO-
RES AL SIGLO XX

Trabajo premiado en el LXVI Certamen
Científico Literario del Seminario de
Mallorca. 29.5.1965 (inèdit)

JOAN PARETS SERRA-PERE ESTEL-
RICH MASSUTÍ I BIEL MASSOT MUN-
TANER

DICCIONARI DE COMPOSITORS
MALLORQUINS (segles XV-XIX)
Mallorca, 1987

JOAN PONS MARQUÉS

ART I CULTURA

Palma, 1978

JOAN MARIA THOMÀS SABATER

EL MAESTRO DON ANDRÉS TORRENS
in Correo de Mallorca 14.2.1927

EL MAESTRO D. ANDRÉS TORRENS
(ILUSTRE MUSICO COMPOSITOR
FALLECIÓ EL DIA 3

in Boletín de la Sociedad Arqueológica
Luliana 23(1927) 255

JOAN MARIA THOMAS SABATER I
JOAN PARETS SERRA

BREU HISTÒRIA MUSICAL DE LES
ILLES BALEARS

Palma de Mallorca, 1989 Col.lecció Música
nº 1.

EUSTAQUIO DE URIARTE

Breve reseña biográfica

in La Música Ilustrada 15.8.1904.

JOAN SERRA MERCADAL - GUILLEM
COLOM - XAVIER CARBONELL -
JOAN PARETS I SERRA -

“VI NIT BIELENCA” - HOMENATGE AL
COMPOSITOR ANDREU TORRENS - 1996
CENTRE DE RECERCA I DOCUMENTACIÓ
HISTÓRICO - MUSICAL DE MALLORCA.

AMB EL SUPORT DE LA FUNDACIÓ GUILLEM
CIFRE DE COLONYA.

Col.laboren:

- COMISIÓ DE CULTURA I PATRIMONI HISTÒRIC
DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA.

- AJUNTAMENT DE SANTA MARIA DEL CAMÍ.

Edició i organització:

FUNDACIO ACA / AREA CREACIÓ ACUSTICA
SON BIELÍ - BÚGER.

JOAN PARETS I SERRA
BIEL MASSOT I MUNTANER

PERE ESTELRICH I MASSUTÍ
del Centre de Recerca i Documentació
Historico-Musical de Mallorca

ANDREU TORRENS I BUSQUETS nasqué a Santa Maria del Camí el 28 d'agost de 1845, mor a Ciutat de Mallorca el 5 de febrer de 1927.

Estudià humanitats i filosofia al Seminari Conciliar de Sant Pere de Mallorca i música amb Mn. Miquel Tortell i Simó.

Fou (1859-1865) organista de la parròquia de Sant Nicolau de Palma i guanyà unes oposicions a la plaça d'organista de la Seu de Mallorca, però no li fou otorgada.

Va esser professor de música del col·legi del Sagrat Cor de Son Espanyolet (1903-1927) i a l'Escola Normal de Mestres (1916-1917).

Durant molts d'anys fou el professor i l'acompanyant pianístic de moda.

Musica obres com *Tot passa i se'n va* d'Emilia Sureda, *Cànt de la coronació de la Mare de Déu de Lluc* (1884) de Josep Maria Quadrado, *Marina* i *La conversió de Ramon Llull* (1881) de Mateu Obrador, *Himne a Chopin* de Benet Pons Fàbreges, *Goigs al Sant Crist del Convent de Solter* de Maria Mayol i les sarsueles *Políticos en agraz* (1893) i *La verbena de San Juan* (1901) de Ricard Salvà.

Compongué, també, molta música religiosa: *Missa* (1889), *Stabat Mater*, *Salve...* i per a piano.

El 1929, s'edità, postumament: *Andrés Torrens (1845 - 1927)*, recopilació de la seva obra pianística feta per Mn. Joan Maria Thomàs i Sabater. L'any 1930, l'Ajuntament de Palma li dedicà un carrer i des de l'any 1962, és fill il·lustre de Santa Maria del Camí.

Joan Parets i Serra

EDICIÓ I ORGANITZACIÓ:

Fundació
Àrea Creació Acústica
Son Bielí · Búger

RECERCA BIBLIOGRÀFICA:

ACTE SUBVENCIONAT PER:

COLLABORA:

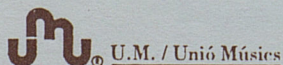

AJUNTAMENT
DE
SANTA MARIA DEL CAMÍ
BALEARS

SELECCIÓ GASTRONÓMICA MALLORQUINA:

ART : arts
"Naturalesa, Artesania i Gastronomia"

Àrees de la Fundació ACA

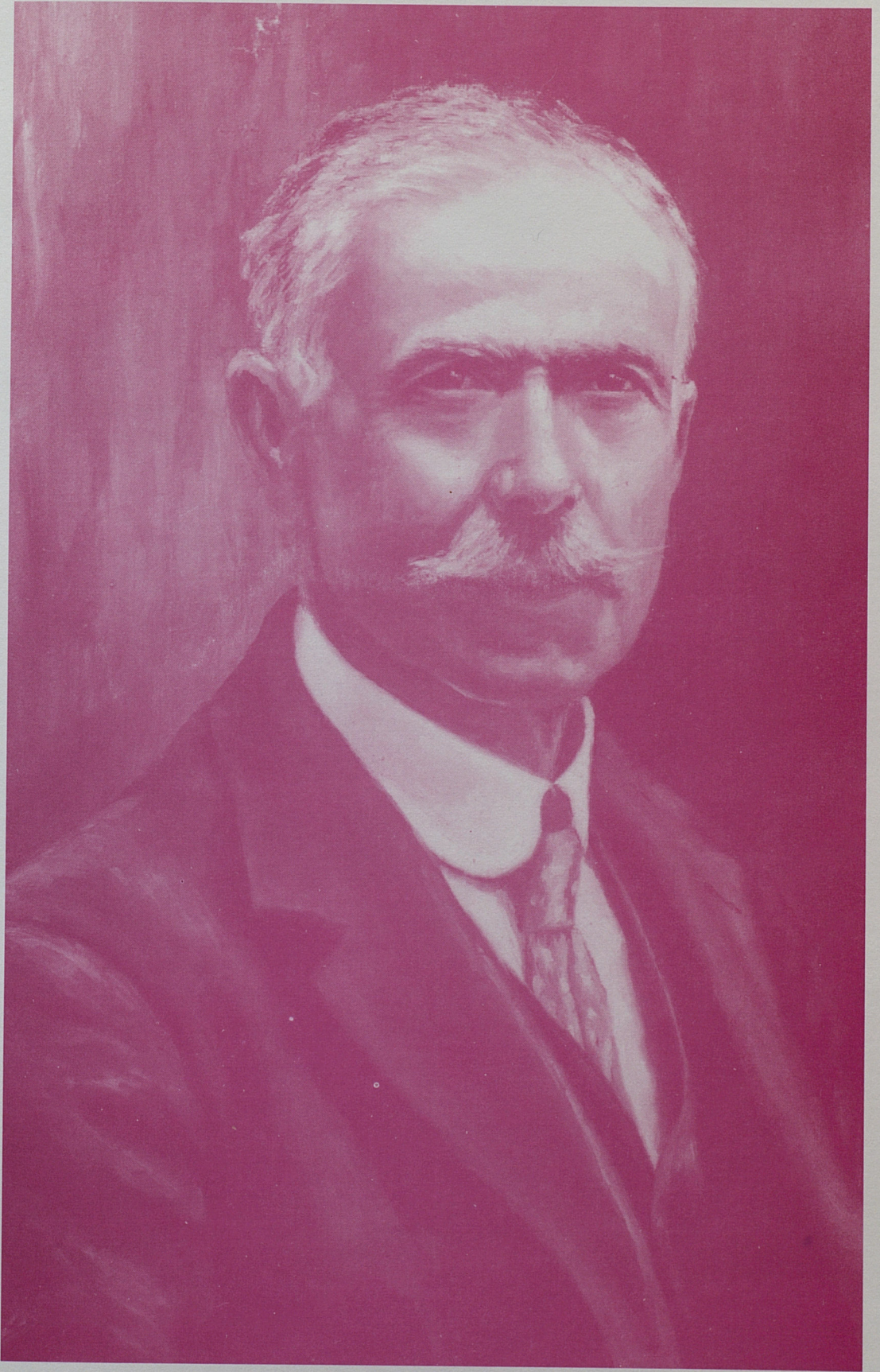

ART : arts
"Naturalesa, Artesania i Gastronomia"

ASSOCIACIÓ "JORDI BOSCH"
D'AMICS DE L'ORGUE

Andreu Torrens

“La producció compositiva de Torrens és àmplia i encarna dins la seva evolució a les diverses tendències estilístiques del romanticisme mallorquí: classicisme residual, fruit dels inicis de la seva formació; influència italianitzant pròpia de l'òpera pre-verdiana i del belcantisme; impregnació del gust fresc i àgil de la música de saló; obertura als aires “nacionalistes” propis del modernisme i del trànsit entre els dos segles.”

Xavier Carbonell
Compositor